

7. neděle v mezidobí

23. únor AD 2014

číslo 8.

ročník IX.

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Běloutín

Hospodine, důvěřuji v tvé slitování, pro tvou pomoc ať zaplesá mé srdce, zazpívám Hospodinu, který mě zahrnul dobrem. (Žl 13,6)

1. čtení: Lv 19,1-2.17-18 2. čtení: 1 Kor 3,16-23 Ev.: Mt 5,38-48

Žalm 103 Hospodin je milosrdný a milostivý.

PAST DOKONALOSTI

„Vy však buďte dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.“ (Mt 5,48)

Nejpozději s nástupem do školy nám začne být podsouváno, že si zasloužíme ocenění, jen když budeme mít vynikající výsledky, když nebudeme dělat chyby...

I když to většinou rodiče či učitelé myslí jako povzbuzení, abychom se nepřestali snažit posouvat se dopředu, funguje to jinak. Spousta lidí uvízne v zajetí představy, že budou mít nějakou hodnotu, až budou dokonalí. Ruku v ruce s tím jde trvalá vnitřní nespokojenost

se sebou. Někdo to dotáhne k dokonalosti, získá jakousi alergii na chyby a nedostatky a stane se nesnesitelně kritickým k sobě i k druhým.

Nevhání nás do podobné pasti i Ježíš svou výzvou, abychom byli dokonalí? Je tu jeden podstatný rozdíl. Ježíš neříká, že budeme přijatelní a budeme za něco stát, až budeme dokonalí, ale ujišťuje nás, že nebeský Otec nás přijal za vlastní, že pro něj máme obrovskou hodnotu už teď. Toto Otcovo přijetí nás naopak vysvobozuje z pasti potřeby dokonalosti, abychom mohli dorůstat do Boží dokonalosti ve svobodě a s radostí.

Láska k bližnímu jako celoživotní úkol nás všech.

Bajka vypráví o mravenci, který jednou spadl do velkého sudu s dešťovou vodou. Šel kolem chlapík, který se jmenoval Egoismus, uviděl ho a řekl: „Co děláš v mém sudu?“ Chytil mravence a vyhodil ven. Mravenec tam ale opět spadl.

Přišla druhá osoba, která se jmenovala Tolerance a řekla mu: „Jen si tu chvíli zůstaň. Venku je velké horko a mně žádnou škodu neděláš.“

Nakonec zvířátko uviděla třetí osoba, dala mu malý cukřík a položila mravence zpátky na strom, ze kterého spadl. Jmenovala se Láska.

K zamyšlení: Egoismus hledá důvody a výmluvy. Láska hledá a nalézá vhodné způsoby. Kéž láskou a tolerancí bojujeme proti egoismu, kterého je kolem nás dosti. A nejen kolem nás, ale i v nás samých...

KOUTEK PRO DĚTI

25. Jakub přišel s celou rodinou do Egypta a setkal se se svým synem Josefem

Celá rodina se odstěhovala za Josefem do Egypta. Tatínek Jakub byl vděčný Hospodinu, že se ještě mohl setkat se svým synem Josefem.

25

Josefovi bratři se v doprovodu egyptských vojáků vydali do země Kanaán, aby tatínkovi Jakubovi oznámili radostnou zprávu. Ten je už nedočkavě vyhlížel. A dočkal se. Jakub netušil, že mu jeho synové nesou velmi radostnou zprávu. Nadšeně mu ji oznámili: „Tatínku, tvůj syn Josef žije! A dokonce je správcem celé egyptské země!“ Tatínek Jakub jim nechtěl věřit. Když však viděl krásný vůz a tolik vzácných darů, které přivezli z Egypta, musel dát svým synům za pravdu. Radostí se smál i plakal zároveň. Tak šťastný ještě nebyl. „Jedu s vámi do Egypta,“ řekl s velkou rozhodností. „Můj syn Josef žije,“ opakoval si stále. „Tak ho přece jen uvidím, dříve než zemřu! Hospodine, děkuji ti.“

Zakrátko se Jakub a jeho velká rodina vypravili na cestu. Sbalili si stany a veškerý svůj majetek. Shromáždili svá stáda oveček a jiného dobytka a vydali se na cestu do Egypta, aby se zabydleli v zemi, ve které žil Josef.

Když byl Jakub nedaleko od Egypta, syn jménem Juda rychle ujížděl napřed, aby Josefovi oznámil, že je tatínek na cestě. Josef mu pak vyjel naproti ve faraónově voze. Moc se těšil, až se s tatínkem setká. Jakmile ho uviděl, vysedl z vozu a utíkal k němu. Padl mu kolem krku a plakal dlouho v jeho objetí.

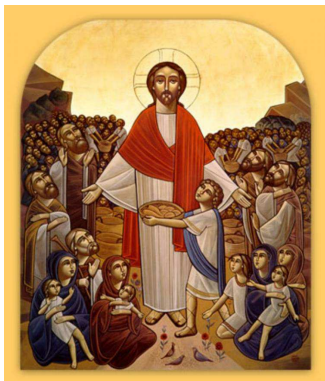
Tatínek Jakub (Izrael) měl velkou radost. Po tak krásném setkání řekl: „Josefe, můj milý synu, teď už mohu umřít, když jsem tě viděl živého.“

V Egyptě, v té cizí zemi, ve které byl Josef královským správcem, zůstal pak Jakub se svými dětmi, vnuky a celým majetkem. Bydlel v krajině, která se nazývala Gosen. Celá Jakubova rodina se pak nazývala Izraelité, protože Jakub měl ještě jedno jméno - Izrael, které mu dal Hospodin. Josef se o ně staral. Kdyby nebylo jeho, museli by jistě všichni zemřít hladu. Josef je zachránil před jistou smrtí. Všichni věděli, že všechno zapadá do Hospodinova plánu.

Jakub děkoval Hospodinu za to, že mohl na vlastní oči vidět svého syna Josefa. Myslel si totiž, že ho už nikdy neuvidí. Bůh ho však překvapil. Dokázal bys Pánu Bohu v modlitbě poděkovat za rodiče, sourozence, za to, že jste se všichni spolu, že jste se například šťastně vrátili z výletu, že máte kde bydlet... ?

Zázrak (část IV.)

Smysluplnost zázraků

Bůh je Bohem moudrosti a řádu, proto i zázrak musí sloužit Božím plánům. Je znamením, které ukazuje nadpřirozenou Boží dobrotu. Nejde tedy o žádnou svévolnou demonstraci Boží všemohoucnosti; má obecnou souvislost s dějinami spásy, ve kterých dosvědčuje Bůh svoji spasitelnou vůli. Není dokonce ani přesné tvrdit, že zázraky slouží naší víře, spíše ji pozvedají do vyšší a náročnější roviny. Protože i kdyby zázrak měl objektivní sílu dokazovat, přesto potřebujeme světlo víry k tomu, abychom si byli jisti, že skutečně jde o zázrak (zatvrzelý ateista nikdy nepřipustí existenci zázraku, i kdyby se děl před jeho očima). Tak ku příkladu apoštolové, kteří byli svědky rozmnožení chleběů a chůze po vodě, dosti chatrně obstáli ve zkoušce víry, kterou pro ně bylo Kristovo ukřižování. Takže v zázraku nemůžeme hledat dostatečný prostředek proti nevěře.

Zázraky jsou ukazatele cesty k nadpřirozenému a jsou také symbolem, který osvětluje Bohem ustanovenou harmonii mezi světem přirozeným a nadpřirozeným. Zázraky Krista a světců jsou znamením Božího zjevení a důvody věrohodnosti, které ukazují na to, že souhlas víry není „nějaké slepé hnutí ducha“. (Srov. KKC 156) Vybočují sice z přirozených zákonitostí světa, ale jen proto, aby potvrdily jednotu stvoření - jednotu viditelného a neviditelného, přirozeného a nadpřirozeného. Nespadají tedy do oblasti iracionálna, ale do oblasti rozumu, který je otevřený duchovním skutečným.

(P. Pavel Konzbul)

Církev se směje

Přijde duše k nebeské bráně a svatý Petr se jí ptá: „Odkud jsi?“ „Ále, z jednoho malého města, to mi nebudeš věřit, svatý Petře, jakou hloupou smrtí jsem zemřel. Představ si, byl sem hrozně žárlivý na svoji manželku - no a přijdu domů a tam vidím v šatníku cizí bundu. Napadlo mě, že tam má moje žena určité chlapa. Tak hledám ve skříni, lezu pod postel a nikde nikdo. Už jsem byl celý zoufalý, že nikde není, když v tom vidím na okenním parapetu prsty. No, jen počkej, říkám si. Dupal jsem mu po těch prstech dlouho, než se pustil. Ale pak se podívám - a on spadl do hromady písku a přežil to. Tak jsem v tom rozčilení popadl ledničku - přišla mi v tu chvíli hrozně těžká - a hodil jsem ji po něm. V tu chvíli mne z toho všeho skolil infarkt.“ Jde okolo druhá duše a říká: „Nebudeš mi věřit, svatý Petře, jakou já jsem měl špatnou smrt. Jsem pokrývač, spravoval jsem střechu, a protože jsme včera trochu oslavovali, neměl jsem tu správnou rovnováhu. Uklouzla mi noha a padám dolů. Je se mnou konec, pomyslel jsem si. Ale v tom se mi podařilo chytit se za okenní parapet. Tak tam visím a děkuji Bohu, že jsem přežil, když v tom přiběhne nějaký cvok a začne mi dupat po prstech. Znova padám dolů a loučím se s životem. Ale dole byla velká hromada písku, do které jsem se asi metr zapíchnul. Hrabu se ven a děkuji Bohu, že jsem opět přežil, když v tom přiletí z nebe lednička a zabije mne.“ V tom již letí do nebe třetí duše a volá: „Víte, jak jsem zemřel? Jdu takhle za sousedkou, jestli by mi nepůjčila stovku. V tom přišel její manžel, od kterého jsem si před měsícem půjčil deset tisíc, a on je pořád chce zpátky. 'Schovejte se prosím, jak manžel zjistí, že pro něj ty peníze nemáte, mohl by dostat infarkt,' povídá mi sousedka. A tak jsem se schoval do ledničky...“

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 23. 2. do 2. 3. 2014

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 23. 2. 7. neděle v mezidobí sbírka na Halér sv. Petra	Hustopeče	8:00	Za Ludmilu Biskupovou k jejím 75 nedožitým narozeninám a za Antonína Bubíka, dvoje rodiče, živou a † rodinu Bubíkovu a Biskupovu
	Černotín	9:30	Za † Antonína Alána, manželku a rodiče z obou stran
	Bělotín	11:00	Za † Annu Stodůlkovou a † z rodiny Stodůlkovy a Kolářovy
Pondělí 24. 2. <i>sv. Modest</i>	Špičky	16:30	Za živé a † farníky
Středa 26. 2. <i>sv. Alexandr</i>	Černotín	16:30	Za † Josefa Hýžu, rodiče, 2 bratry, živou rodinu a dvo
Čtvrtek 27. 2. <i>sv. Gabriel od Bolestné Panny Marie</i>	Bělotín	16:30	Za dar zdraví a Boží požehnání pro Gerharda Ondřeje
Pátek 28. 2. <i>sv. Roman</i>	Hustopeče	16:30	Za † Bedřicha Šubu, manželku, vnuka Lud'ka Hraha a ostatní † z těchto rodin Za † Marii a Bedřicha Kubečkovy, živou rodinu Kubečkovu, za dar zdraví a za dvo
Sobota 1. 3. <i>sv. Suitbert</i>	Černotín	17:00	Na poděkování P. B. a P. M. za 30 let života, s prosbou o Boží požehnání do dalších let
	Heřmanice	18:30	Za † Terezii Michalíkovou a živou a † rodinu
Neděle 2. 3. 8. neděle v mezidobí Měsíční sbírka	Hustopeče	8:00	Za živé a † farníky
	Špičky	9:30	Za † Annu Schindlerovou k nedožitým 60 narozeninám a rodiče z obou stran
	Bělotín	11:00	Za Trudu Čihalovou

Sbírky z neděle 16. II.: Hustopeče 3.802 Kč, Špičky 1.264 Kč, Černotín 1.107 Kč a Bělotín 1.762 Kč. V pokladničkách u Betléma se vybralo: Hustopeče 6.058 Kč, Černotín 1.779,- Kč, Špičky 888,- Kč a Bělotín 174 Kč. Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplat'.

- Farní odpoledne v Černotíně se uskuteční 23. února od 14³⁰ hod. ve Společenském centru v Černotíně. Vystoupí zde děti z náboženství, vyslechneme si povídky o pouti do Říma a posedíme u kávy a čaje. Uvítáme, když přispějete něčím dobrým k občerstvení. Těšíme se na vás!
- Obnova Život v Duchu Svatém podle P. Ernsta SIEVERSE, W.V. bude probíhat v 14 denních cyklech. Tento pátek bude přípravné setkání. Sejdeme se v 19⁰⁰ hodin na faře v Hustopečích. Vítání jsou všichni, kdo chtějí proměnit svůj život s Bohem.

Tel. na faru: ☎ mobil: 733 741 614 a 📠 stabil: 581 626 040

Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/